

Living the Lotus 6

Buddhism in Everyday Life

2026
VOL. 249

Rissho Kosei-kai of Los Angeles

Living the Lotus Vol. 249 (Tháng 6 2026)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Takashi Maeda
Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế
Hội Rissho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Rissho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trọng tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo, có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Nỗi khổ sở cũng là người bạn trong cuộc đời

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Risho Kosei-kai

Nỗi khổ nào là do tự mình tạo ra

Tôi cho tới nay đã thường hay đặt ra cho mọi người câu hỏi rằng “Khi trong cốc có một nửa nước, thì chúng ta sẽ nhìn hay cảm nhận điều đó như thế nào”. Nhà viết sách Seikan Kobayashi nói rằng có cách nhìn để nhìn thấy với sự bất mãn khó chịu là “Còn mỗi một nửa thôi”, có cách nhìn để cảm thấy vui mừng rằng “Thật vui vì còn tới những một nửa”, và có cách nhìn để cảm nhận với lòng biết ơn rằng “Ai đó đã để lại cho mình một nửa. Thật đáng biết ơn”. Chỉ có điều, cho dù là cách nhìn hay cách cảm nhận nào thì người gắn cho ý nghĩa kiểu như vậy cũng là bản thân và sự thật thì chỉ là “Cốc có một nửa nước”. Cả việc cảm thấy bất mãn lẫn việc cảm nhận bằng niềm vui hay lòng biết ơn tất cả đều là tâm hồn của chính bản thân “tôi”.

Tôi nghĩ rằng đối với chúng ta là những phật tử tại gia, những lời dạy của Đức Phật thì điều quan trọng là phải dễ hiểu nhất có thể để có thể chuyển hóa vào đời sống sinh hoạt, và cuốn sách do ông Kobayashi viết này chỉ dạy dựa trên lời dạy “sắc tức thị không (sắc cũng là không)” được thuyết giảng trong “Bát nhã tâm kinh” rằng dù là những điều vui vẻ hay những điều khổ sở thì tất cả các hiện tượng đều là do chính bản thân chúng ta tùy tiện gắn cho ý nghĩa mà chợt vui chợt buồn. Đặc biệt là những hiện tượng mà chúng ta cho là nguyên nhân của nỗi khổ sở hay nỗi phiền muộn thì trong nhiều trường hợp lại là do sự mù quáng hay thiên kiến, sự ảo tưởng hay nguyện vọng, và sự lầm đường lạc lối hay chấp trước mà tự mình biến chúng thành nguồn cơn của nỗi khổ, và tôi nghĩ rằng trong “tí dụ cốc nước” này có chỉ ra một ví dụ về cách nhìn sự vật mang tính phật giáo bén rễ trong đời sống sinh hoạt rằng “Nếu thay đổi cách nhìn hay cách cảm nhận có thể sống đời một cách nhẹ nhàng hơn đấy”.

Nỗi khổ cũng là một khoảnh khắc quan trọng của cuộc đời

“Sinh lão bệnh tử được gọi là tứ khổ (bốn nỗi khổ), nhưng đối với tôi thì không phải là tứ khổ mà là tứ hỉ (bốn niềm vui)”, đó là câu nói của thầy Ko Hirasawa (nguyên hiệu trưởng Đại học Kyoto). Đây là câu nói lên rằng cuộc đời nếu thay đổi cách nhìn thì sẽ là sự nối tiếp nhau của niềm vui và sự háo hức mong chờ. Nhà thơ Shinmin Sakamura đã viết về bệnh tật, thứ thường được xem là nỗi thống khổ, thành bài thơ thâm đượm sắc thái về lòng biết ơn ám áp rằng “Bệnh về gõ cửa đời tôi / Mở ra một cõi xa xôi dịu dàng / Tưởng đâu chỉ có ngõ ngàng / Bỗng đâu đào nở ngập tràn sắc tươi”, và tiểu thuyết gia Kojin Shimomura phát biểu rằng “Thế giới mà tôi muốn sống là một thế giới mà nỗi khổ nào không trở thành nguyên nhân của sự tuyệt vọng mà trở thành cảm hứng cho lòng dũng cảm”. Đúng như ông Kobayashi lúc nãy đã nói về lời dạy về “không” được chỉ ra trong câu chuyện về cốc nước rằng “Đó là sự huấn luyện để làm sao tìm ra niềm vui hay sự vui vẻ đối với cùng một hiện tượng, đây phải chăng là điều mà Đức Thích Ca đã muốn truyền đạt cho chúng ta” (‘Đạo cách nhìn vũ trụ là đồng minh’ / Kōensha), ngay cả những hiện tượng mà chúng ta cho là khổ sở cũng có thể có nhiều cách nhìn hay cách cảm nhận khác nhau góp phần mang lại lòng dũng cảm để sống đời hay lối sống mới mẻ. Nếu chỉ nhìn nhận điều đó một cách phiến diện rằng nó khổ sở, khó nhọc thì sẽ mãi bị mắc kẹt trong “nỗi khổ” đó, và có thể còn đánh mất cả cơ hội để trưởng thành khó khăn lắm mới có được.

Cho dù có nói như thế, đây không phải là câu nói lên rằng chúng ta hãy cảm nhận những hiện tượng khôn khổ theo hướng tích cực một cách gượng ép. Phải nhìn nhận sự vật sự việc từ nhiều góc độ, và dù là nỗi khổ nào đến mức nào thì nếu đối chiếu theo chân lý về sự vô thường hay lời dạy về duyên khởi mà nhìn nhận thì đó là định mệnh hay sự tất yếu trong cuộc đời, không những thế, nó còn được kết nối tới cả tương lai mang tính sáng tạo giống như một đứa trẻ nhỏ trưởng thành trở thành người lớn. Cho dù có mất một chút thời gian nhưng sức mạnh để biến nỗi khổ nào thành niềm vui hay nguồn dưỡng chất để sống đời có ở trong chúng ta.

Trong một tiểu thuyết nọ có một đoạn rằng “Những điều tốt và những điều xấu, tất cả chúng đã định hình nên bản thân lúc này. Nếu không có những điều xấu thì bạn đã không trở thành bạn như bây giờ. Cũng giống như nếu không có những điều tốt thì bạn đã không trở thành bạn như bây giờ”. Cả nỗi khổ lẫn nỗi đau buồn đều là những khoảnh khắc quan trọng trong cuộc đời của bản thân, và là những kinh nghiệm cuộc đời quý giá. “Giả sử sự tích góp trong quá khứ đã tạo nên ‘lúc này’ thì tùy vào việc thiết kế ‘từ lúc này trở đi’ như thế nào với sự nhìn xa trông rộng về tương lai xa xôi mà chúng ta có thể thay đổi cả tương lai lẫn quá khứ”, đây là câu nói của nhà vật lý lý thuyết Haruo Saji và theo ý nghĩa giống như vậy, cả sướng lẫn khổ mà chúng ta đã tích lũy từ quá khứ đều được xem là những người bạn trong suốt cuộc đời, và vì bản thân trong tương lai, người lớn trong tương lai, và Trái Đất trong tương lai, việc chúng ta sống đời qua “lúc này” là rất quan trọng.

(Kosei - số tháng 6 năm 2026)

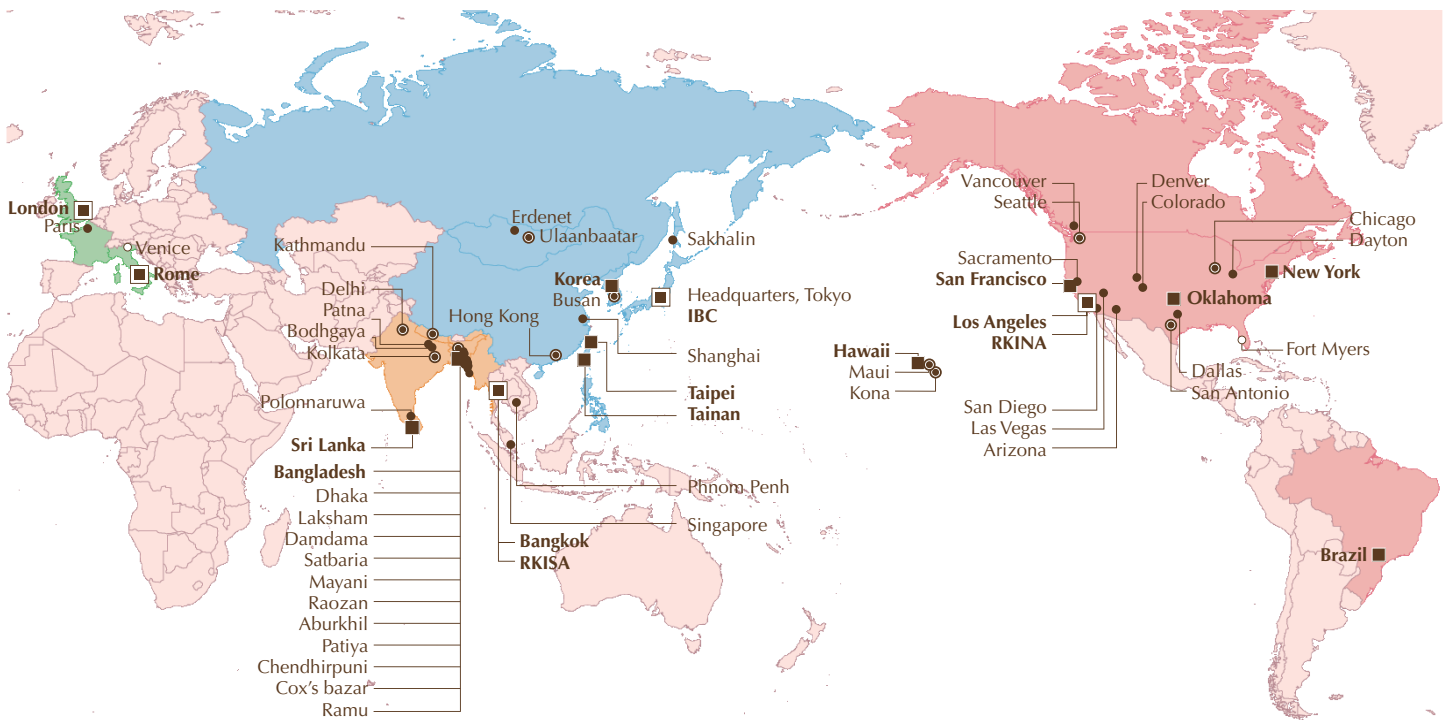

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about local Dharma centers

facebook

X

✉ Chúng tôi hoan nghênh những bình luận về bản tin Living the Lotus của chúng tôi
 Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp